

ZONDAG 10

Van de voorzienigheid Gods

Psalm 23:1 en 2

Lezen: Openbaringen 5 Psalm
104:10, 11 en 12

Psalm 68:10

Psalm 73:12

Geliefden, het Woord dat wij u willen prediken, is naar Zondag 10 van onze Heidelbergse Catechismus de vragen 27 en 28.

Vraag 27: Wat verstaat gij door de voorzienigheid Gods?

Antwoord: De almachtige en alom tegenwoordige kracht Gods, door welke Hij hemel en aarde, mitsgaders alle schepselen, gelijk als met Zijn hand nog onderhoudt, en alzo regeert, dat loof en gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, spijs en drank, gezondheid en krankheid, rijkdom en armoede, en alle dingen, niet bij geval, maar van Zijn vaderlijke hand ons toekomen.

Vraag 28: Waartoe dient ons, dat wij weten, dat God alles geschapen heeft, en nog door zijn voorzienigheid onderhoudt?

Antwoord: Dat wij in allen tegenspoed geduldig, in voorspoed dankbaar zijn mogen, en in alles, dat ons nog toekomen kan, een goed toevoorzicht hebben op onzen getrouwen God en Vader, dat ons geen schepsel van Zijn liefde scheiden zal, aangezien alle schepselen alzo in Zijn hand zijn, dat zij tegen Zijn wil zich noch roeren, noch bewegen kunnen.

Geliefden, wat een ontzettende geschiedenis vinden we opgetekend in 1 Samuël 28. Daar lezen we dat Saul, de man met het andere hart, in de laatste nacht van zijn leven de toevlucht zocht bij de duivel. Hij kreeg geen antwoord meer van God, omdat hij voortgegaan was op eigen wegen, ondanks al de roepstemmen van de Heilige Geest, ondanks Gods bemoeienissen in zijn leven, ondanks de zegeningen, die God hem bereid had, ondanks de tegenheden, waar God hem mee tegen gekomen was. Hij, stelde staatsbelang boven de wet des Heeren, en kwam telkens in conflict met de Heilige, Die zich in het midden van Zijn volk geopenbaard had als de God, die Zijn volk Zijn inzettingen gaf, waarnaar zij hadden te leven. Die laatste nacht van zijn leven, toen de legers gelegerd waren op de bergen van Gilboa en de vijand zich daar tegenover bevond, was het, dat deze man in de nood van zijn leven

nog raad zocht bij God, maar te laat reeds. Hij, die zoveel roepstemmen in de wind geslagen had, kreeg geen antwoord meer van God, noch door de urim, noch door dromen, noch door de profeten. Niemand is er meer die hem het Woord van God bekendmaakt. God nam Zijn Geest totaal van hem weg. Zelfs die algemene werkingen des Geestes waren niet meer te bespeuren in het leven van Saul. En dan vliegt hij als een radeloze in het donker van de nacht naar de profetes van de duivel, een waarzegster, de vrouw van Endor. Daar vraagt hij satan om raad. Nooit is er slechter raadgever dan satan. O, had hij nu zijn hart nog verootmoedigd en op God gewacht, wie weet, wat de Heere in zijn leven nog gedaan had. Maar hij ging voort. Als God hem dan geen antwoord gaf, dan wil hij van de satan weten, waar hij aan toe is. En de satan heeft hem verlokten en verleid tot radeloosheid, nadat hij uitgegaan was en plat ter aarde was neergevallen vanwege de grote verschrikking waarin hij gekomen was.

Als een wanhopige was hij gaan strijden. Nee, het waren de oorlogen des Heeren niet meer, die hij voerde op Gilboa, maar het was de laatste worsteling van het schier ontzielde lichaam. Het waren de stuiptrekkingen van hem, die overgegeven was aan de macht der duisternis. En dan zou hij zelfmoord plegen, een eind maken aan zijn leven. Zie hier een man, wiens ster zo heerlijk was opgegaan, die in de aanvang zo ootmoedig scheen, dat hij zich verborg tussen de vaten. Maar nauwe

lijks was hij aan het bewind gekomen, of hij sloeg zich op de borst. Hij dacht met de Almachtige te kunnen twisten en eindelijk heeft hij als raadgever de duivel verkoren, omdat hij niet wist, wat God met hem doen zou, en niet langer wachten wilde op de Heere. Hij gaf zich over aan de vorst der duisternis. En zijn einde is verschrikkelijk. Het staat voor ons in de Schrift opgetekend als een opgeheven vinger. Denk aan Saul, de man met het andere hart, die toch verloren ging.

O, hoeveel anders is het hart van dezulken, die in het hachlijkst lot hun hoop stellen op de Heere hun God. En niet kunnen aflaten hart en oog op te heffen naar omhoog. Al komt er dan ook in hun leven een tijd dat ze het niet meer weten, en nachten, dat ze niet voorwaarts noch achterwaarts kunnen gaan. Dat ze in droefheid ter aarde zitten. Maar welgelukzalig is hij, die in de nacht van het leven op God wacht en zijn hoop op Gods ontferming bouwt en gelooft, dat Gods hand hem wel geleiden zal, ook in het dal van de schaduwen des doods.

Zie, van die troost spreekt nu de tiende Zondag, wanneer we gaan handelen over de voorzienigheid Gods, en letten vervolgens op:

1. De oproep, om in Gods onbegrensde macht te geloven
2. De erkenning van Zijn Koningschap
3. Het zich toevertrouwen aan Zijn Vaderlijke zorg

De Zondagen 9 en 10 handelen dus van God de Vader en onze schepping. Nu

wordt in deze tiende Zondag inzonderheid gesproken over het werk wat onlosmakelijk aan het scheppen verbonden is, namelijk de goddelijke onderhouding of voorzienigheid, die, nadat Hij alles schiep, alles ook staande houdt, gelijk het heden ten dage is.

De deïst zegt: God heeft de schepping gemaakt, afgemaakt en toen de schepping aan zijn eigen wetten overgegeven. Zo gaat het heden ten dage alles als een groot uurwerk voort, totdat straks de laatste tik valt en dan is het afgelopen. Alles gaat voort langs eigen wetten, langs wetten, die God in de schepping gelegd heeft. De deïst sluit God op in de hemel en zegt: De Heere bemoeit Zich niet meer met al hetgeen wat op de aarde gebeurt. Een troosteloze leer.

In de Bijbel wordt het woord voorzienigheid niet genoemd, maar het wordt met andere woorden uitgedrukt, wanneer bijvoorbeeld de voorzienigheid genoemd wordt: de Godsregering, of op een andere plaats Gods hand, of Gods raad, of Gods ordinantie, waardoor de hemelen nog blijven staan. Duidelijk wijst de Heere in Zijn Woord erop, dat Hij alles van dag tot dag, tot heden onderhoudt.

En nu gaat de onderwijzer tot onze troost dat verder ontvouwen. Hij gaat geen spitsvondig betoog opzetten over hetgeen, wat zoal tot de voorzienigheid behoort en hoe dat nu mogelijk is, maar hij laat ons de voorzienigheid Gods zien. De Catechismus laat ons zien, dat God alles bestuurt en regeert. Dat woord voorzienigheid is misschien niet al te gelukkig gekozen, het zou aanleiding kunnen geven tot een verkeerde gedachte. Je zou kunnen denken, dat God alles van te voren zag, dat Hij dus wist wat er geschieden zou na dezen. Dat is natuurlijk ook waar, maar dat houdt het woord voorzienigheid niet in de eerste plaats in. Het is wel waar, God weet alles wat er geschieden zal, maar het woord voorzienigheid wil zeggen: God heeft in alles van te voren voorzien. Dat is heel wat anders, dan: God weet alles van te voren. Nee, God heeft in alles voorzien. Hij heeft dus alles klaargemaakt. Hij heeft alle voorzieningen getroffen, die nodig zijn om de aarde en de hemel te laten bestaan. Dat heeft Hij allemaal bepaald. Hij weet niet alleen, dat het zo gebeuren zal, maar Hij heeft dat zo stuk voor stuk in Zijn bestek, en Zijn plan opgenomen. Hij heeft gezegd, zo en zo moet dat gaan.

Dat is de voorzienigheid Gods. Driemaal wordt in deze zondagsafdeling gesproken over Gods hand. In vraag 28 zegt Hij: Alzo dat alle schepselen in Zijn hand zijn. Dat is opmerkelijk: want Hij spreekt ook in deze afdeling van een Vader, ten opzichte van Zijn schepselen en ten opzichte van Zijn kerk in het bijzonder. Hij leidt Zijn schepping. Hij leidt Zijn schepselen en Zijn Kerk aan Zijn hand, zoals een vader zijn kind aan de hand neemt en overal brengt waar vader denkt dat het kind moet zijn, wat nuttig en nodig zal zijn voor het kind. Er is dan ook in alles wat gebeurt op de aarde geen willekeur en geen noodlot, ook al begrijpen wij dat niet. Ook al is voor ons menig gebeuren een raadsel, toch geschiedt het alles volgens een vaste wet, die God al van eeuwigheid bepaald en voorgeschreven heeft.

De voorzienigheid is ook niet in de eerste plaats een stuk om te begrijpen, maar een stuk des geloofs. Wij kunnen lang alles niet begrijpen, wat God doet in deze wereld. O, nee, zelfs Gods kinderen moeten dikwijls zwijgen, wanneer ze merken, dat God zo anders werkt als zij gedacht hadden, in de wereld, in hun huis en in hun hart. En toch roept God ons dan juist op, als we het met de rede niet voor elkaar kunnen krijgen, om ons onvoorwaardelijk in Zijn hand over te geven. Om net als een kind houdt dat maar vast □ te zeggen: Vader, ik weet het niet, maar u weet het toch wel. U kunt het toch wel, ik kan het niet, mijn kracht is te klein. Ik vrees, vanwege de grote menigte, maar, vader, u bent sterk, u bent groot en machtig. U weet het, een kind vraagt maar en vertrouwt de zorg maar aan zijn vader toe. Een kind begeert wat zijn hart wil hebben. Welnu, in zulk een staat wil God ons nu ook hebben voor Zijn aangezicht. Vrij, kinderlijk, onbevangen, open, oprecht, alles zeggen wat we op ons hart hebben. Dan zal Ik u leiden, zegt de Heere, de weg die Ik wil dat gij zult gaan.

Dat is geen willekeur. Hij heeft de hemel en de aarde voortgebracht, de zon en de maan en de sterren. Ja, dat geloven we nog wel. Die onderhoudt Hij, ze beschrijven allen een baan door Hem bepaald. De zon, die als een bruid uittreedt uit haar slaapkamer en de ganse aarde omloopt en 's avonds in het bloedrood ter neder daalt, dat geloven we, dat machtige werk der natuur. Dat doet God zeker, maar bedenkt u er ook bij, dat het niet alleen de hemel, de aarde, de maan, de sterren, maar ook de worm geldt, die vertrappt wordt onder onze schoenen. Dat het de mier is, die door ons bij tientallen wordt uitgeroeid. Dat het de vlieg is, die niet geteld wordt, die sterft wanneer wij het willen. Ook God richt het leven van deze dieren. Hij geeft ze allen het aanzijn. Hij heeft de tijd bepaald, wanneer ze ten grave neerdalen. Overal wordt Gods kracht in openbaar. De Heere Jezus getuigt het zelfs voor Pilatus, die zei: Wat is waarheid? Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten? Toen antwoordde Jezus: Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het U niet van boven gegeven ware (Joh.19:10 en 11). Alle macht, dus ook van degenen, die zich niet bekommeren om God, is van de Heere.

De goddelijke regering over de wereld en de kerk en heel de schepping zal beantwoorden aan het doel, waartoe God alles geschapen heeft. De satan heeft te vroeg gelachen, toen de wereld wegzonk onder de vloek der zonde. Want er is hard door satan gejuicht, maar God zal toch Zijn doel met Zijn schepping bekomen. Hij heeft de schepping eenmaal gemaakt om Zijns Zoons Christus wil en Hij zal ook die verloren schepping weer ophalen door Christus, om ze Hem weder te geven.

Opdat Hij en de Vader, Zich verlustigen zouden in Zijn eeuwig plan, dat zelfs de zonde niet teniet kan maken. Wat de satan zelfs niet vernietigen kan. God heeft een plan met elk mens, met elk dier, met deze ganse schepping, met de hemel en met de aarde. God bedoelt er iets mee. Als Hij u laat leven, dan heeft God een plan met u. Niemand is er voor niets. Men hoort wel eens, wanneer mensen moedeloos jarenlang op bed liggen, oud en ziek en zwak

zijn: Ach, waartoe leef ik nog, ik kon maar beter dood zijn. 'k Ben iedereen tot last, wat heeft het nog voor zin, dat ik verder leef. Nee, zolang God de adem niet van u neemt, heeft God een plan met u. Hij heeft werk voor elk mens en elk diertje op de aarde. Als die vlieg en mier en worm zijn Schepper niet meer verheerlijkt in het leven van dat beest, dan neemt God het weg, dan houdt het op te bestaan. Dan keert het tot stof weder. Maar zolang, dat onnozele dier, wat door ons oog misschien niet eens gezien wordt, daar nog voort kruipt en God om zijn voedsel vraagt, zolang houdt God het in het leven. God heeft een plan met alles, wat in de hemel en op de aarde is. Niet alleen koningen en machtigen en degenen, die het uit maken in deze wereld, niet alleen de rijke bankiers en de grootgrondbezitters, maar ook de moeder in het gezin, de vader op de akker, op de fabriek of waar hij ook verkeert, ligt onder dat bestuur, onder die grote kracht van God. Niet alleen Abraham, de vader aller gelovigen, niet alleen Salomo in de schittering van zijn pracht van goud en zilver, niet alleen David in de grootheid van zijn sterkte, in de overwinningen zijner vijanden. Niet alleen Zerubabel, die de tempel des Heeren bouwde, maar ook een verachte Rachab, wordt gade geslagen. God heeft een doel met haar, die zedeloze vrouw, die toch op het gerucht van Israëls God de oren gespist heeft en wier hart door God vatbaar gemaakt is, om het Woord van God te geloven. Zij ging geloven, dat er maar één God was en dat was de God van Israël. God sloeg ze gade. Zelfs toen de muren van Jericho door de hand des Heeren instortten, bleef dat deel der muur staan, waarop haar huis gebouwd was en kreeg zij bevrijding van de ondergang met degenen, die bij haar in huis waren.

God bemoeit Zich ook met die eenzame, daar in het land van Moab. Met die Naomi, die wegvluchtte voor de hongersnood. Maar God bemoeide Zich met haar ook wanneer zij in ongestalte ver van Zijn aangezicht afgedwaald was. Want toen ze hoorde, dat God Zijn volk bezocht had, hun gevende brood, toen kon ze het in Moab niet langer uithouden. Dit is een voorbeeld van een leven, dat bij God vandaan gedwaald, ver van de herder afgedwaald was. Maar, als dan de wondere wegen Gods gehoord worden, hoe Hij Zijn volk bezoekt, hun gevende brood, dan kan ze het in den vreemde, in de ellende en omzwervingen niet langer uithouden, dan zegt ze: Ik zal opstaan en tot Juda wederkeren. Zo gebruikt God een paar arme vissers, om die grote boodschap van het Evangelie in de wereld uit te dragen. Niet één van die is door God vergeten. Niet alleen een Jakob, wiens weg God bestuurde, maar ook Ezau lag onder dit besluit van God, ook de meest goddeloze gaat op Zijn wenk, waar God dat wil.

Ja, zelfs satan, want wanneer Jezus Zijn voeten op het land van Gadara zet, dan komt de satan kruipend aan Zijn voeten en dan bidt hij Hem: Gij zijt de Christus, de Zoon van God. Zijt Gij gekomen om mij te pijnigen voor de tijd? Satan smeekte om in de zwijnen te mogen varen (Matth.8:29 vv). O, wat een heerlijke voorbeelden staan er toch in het Woord van God. Van de almacht Gods, van de onbegrensde kracht die God in Zijn voorzienigheid over alles

openbaart. Wat moesten toch degenen, die de Heere vrezen een stil en gerust leven hebben in Zijn armen, aan Zijn voeten, wetende dat geen schepsel zich bewegen kan tegen Zijn wil. Dat niemand hen kwaad kan doen. Dan zegt de Heere: Het is genoeg. Alleen aan hem strek uw hand niet uit, zegt God van Job (Job 1:12). Zover mocht hij gaan, verder niet. Engelen en duivelen ze liggen allen onder die onbegrensde kracht van die Koning der koningen.

Ook de staatslieden van onze dagen, zij moeten gaan op de wenk, die God hen geeft. Bewust of onbewust, willig of onwillig, geen woord spreken ze, geen hand steken ze uit, geen letter schrijven ze op het papier of het gaat naar het vast gemaakt bestek. God heeft het alzo bepaald. God regeert alles, in de hemel en op de aarde, goddeloos en vroom. Hij bestuurt alles, niets zal er van dat raadsplan afwijken. Maar, zult ge zeggen, als dat dan zo is, dat God alles regeert en bestuurt en met Zijn hand onderhoudt en alles naar het vast gemaakt plan van God in rechte banen gaan zal, wat heeft het eigenlijk nog voor zin, dat ik bid of in de kerk kom, als God toch alles van te voren vastgesteld heeft en ik niets aan dat goddelijk raadsplan veranderen kan? Als het een almachtige en alom tegenwoordige kracht Gods is, door welke Hij hemel en aarde, mitsgaders alle schepselen, gelijk als met Zijn hand onderhoudt en regeert, wat heeft het dan voor zin dat ik de Heere vraag om bekeerd te mogen worden? Wat heeft het dan voor zin, dat ik de Heere bid om het licht van Zijn aangezicht over mij te doen opgaan, mijn zonden te willen vergeven en mij in Zijn gemeenschap in te brengen? Wat heeft het voor zin, als God toch Zijn eigen weg gaat en als ik die weg Gods toch niet veranderen kan? Maar, o mens, weet ge dan niet dat ook de gebeden der heiligen, ja dat het geroep van de jonge raven in dat raadsplan Gods zijn opgenomen? Dat het gezocht en gekerm der ellendigen, ook in dat boek van Gods raad geschreven staan? Dat alle middelen en wegen moeten samenlopen om dat raadsplan uit te voeren? Dat God door de prediking van het Evangelie □ die boodschap des heils, die Hij in het midden der wereld brengt, □ Zijn kerk uit de ruisende kuil ophaalt.

O zeker, God had door de genoegdoening van Jezus Christus, Zijn kerk in de hemel kunnen opnemen, want de Heere heeft het helemaal niet nodig, om het Evangelie te laten prediken. De Heere had Zijn Zoon kunnen geven. Die alles betaalde en had ons allen in de goddeloosheid kunnen laten voortleven en dan zo in de hemel kunnen opnemen. Dat had God kunnen doen, want de gerechtigheid van Jezus Christus is genoegzaam, waardoor God verloren zondaren, om Zijnentwil, zo in genade, in de hemel kon opnemen. Maar, dat is nu eenmaal Zijn raadsplan niet geweest. En zeker, God zou u ook kunnen bekeren zonder dat u in de kerk bent, maar dat is nu die raad van God. Het behaagt Hem, dat te doen door het Woord en door de prediking en door het lezen en door het bidden. Vandaar dan ook, dat u niet moet zeggen, wat baat het me alles. Nee, op zichzelf is dat wel waar, gij kunt door iets wat van u is, God niet behagen, dat weten we allen goed genoeg. Maar God heeft dat in Zijn raad zo bepaald. Hij werkt niet buiten Zijn Woord om.

God doet niet alles wat Hij kan. God wil u bekeren in Zijn huis. Hij wil u met Zijn Vaderhand leiden. Wanneer gij leeft onder het Woord, wanneer gij uw hart gevangen geeft onder Zijn getuigenis, dan staat dat in het bestek geschreven. Daar hebben we ons maar naar te richten, omdat dat nu de wil en het welbehagen van God geweest is. Dan wil de catechismus, dat we niet alleen Zijn hand zien, in al hetgeen ik straks noemde, maar dat we ook Zijn hand gevoelen. Zijn Vaderhand gevoelen. Daar is geloof voor nodig. Een ongelovige ziet nergens Gods hand in. Die vloekt op de omstandigheden, wanneer het leven hem tegen gaat en die prijst zichzelf, wanneer hij lekker verdiend heeft. Dan is het zijn kunst en kennis en zijn vuisten en zijn verstand, dan zijn het zijn mensen, die het gedaan hebben en als het hem tegen gaat, dan is het die en die en de regering en dat volk. Er is geloof toe nodig om te zien, dat alles ons uit de Vaderhand Gods toekomt. Ongeloof ziet nergens Gods hand in. Zelfs in de grootste zaken niet. Maar het geloof, wanneer het in oefening is, gaat met de onderwijzer Gods hand zien in deze schijnbaar nietige dingen. Dan noemt hij loof en gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, spijs en drank, gezondheid en krankheid, rijkdom en armoede.

Hoort u het wel, de catechismus noemt geen grote feiten in het wereldgebeuren. Die zegt niet: Kijk, daar kun je de voorzienigheid Gods in zien, in die oorlogen, die gevoerd worden of toen Sodom van de aarde werd weggemaaid. Of, om wat dichter bij huis te blijven, toen de Armada door de wind, die uit Gods neusgaten komt, verdelgd werd. U kent het wel uit de vaderlandse geschiedenis. Gods hand is er niet alleen, als er grote dingen gebeuren, zoals sterfgevallen en geboorten. Ook dat zijn machtige wonderen, waar we verblijd of verslagen door gemaakt worden. Maar deze dingen noemt de catechismus niet, maar heel eenvoudig loof en gras, regen en droogte. De Heere zegt: Kijk nu eens door het raam naar dat boompje in je tuin, waaraan in de lente, wanneer het door de zon beschenen wordt en de dagen weer gaan lengen, de knoppen gaan zwellen, de bladeren komen, de bloesem en de vrucht komt. Wanneer Hij het gelaat van het aardrijk vernieuwt en alles weer uitspruit, dan vindt het vee zijn voedsel weer. De Heere zegt: Let daar nu eens op, kijk eens uit het raam van je woning, kijk eens, wanneer je rondwandelt in de velden of Mijn hand er niet is. Loof en gras, dat doe Ik, zegt de Heere. Ik bepaal hoeveel bloesem er aan dat boompje komt, hoeveel vruchten er aan zullen komen. Ik bepaal hoe het gewas zich gedragen zal op je land. Ik bepaal hoe het gaan zal op de fabriek, op kantoor, in je gezin. Ik geef je kracht om je werk te doen. Dat doe Ik allemaal.

Nee, de catechismus noemt heel eenvoudige dingen, opdat we niet alleen zouden denken, dat God ons leven regeert in schokkende gebeurtenissen, maar wil ons "Christenen" doen zijn in ons dagelijks leven, van de morgen tot de avond en ook van de avond tot de morgen. Denken we er wel eens aan, als we 's morgens naar ons werk moeten en door de regen gaan en mopperen op het weer? Het komt van God. O, wat bemerken we er toch eigenlijk weinig

van, dat we ver van de Heere af leven. Wat zien we toch eigenlijk in de praktijk van ons leven weinig van de hand des Heeren. Dàn schelden we op regen, dån op de wind, dån is het te nat, dån te koud.

Nee, zegt de catechismus: Vader, dat komt van U. O, denkt u niet, dat we wat meer zouden gaan zwijgen, wanneer we daarbij nadachten, dan is het geen slecht weer meer, dan is het altijd goed. Hoe het ook gaan mag, dan doet Vader het, ook al kunnen we het niet gebruiken, ook al schijnt het tegen ons. Ook al moeten we net gaan ploegen of gaan zaaien of gaan metselen of van de ene plaats naar de andere trekken. Dat doet Vader, □ zegt de catechismus, □ Die nooit abuis is, Die alles precies doet, zoals Hij het goed vindt. Regen, maar ook droogte, als de gescheurde akkers als het ware hun mond opheffen en als het vee tot God roept om voeder. Ja, dat doet God, opdat ze weer tot God zouden gaan roepen, zelfs het redeloze vee, opdat ze van Hem zouden begeren, hetgeen tot hun leven nodig is. Vruchtbare en onvruchtbare tijden, spijs en drank, gezondheid en krankheid, dat komt dus uit de hand des Heeren. O, dan zou er beslist geen staking meer zijn in de wereld, wanneer we daar aan dachten. Dan zou er nooit ontevredenheid meer zijn in ons hart, wanneer we dat werkelijk beseften, dat het uit Gods hand ons toe kwam. Ook ons loon, dat we ontvangen, en de belastingen, die ons worden opgelegd, zijn uit Vaders hand. God regeert ons door degenen, die Hij over ons gesteld heeft.

Wat horen we dikwijls: Ik ben al 60 of 70 jaar en ben nooit ziek geweest. Ik ben zo vitaal, als het maar kan. Weet je wat de catechismus zegt? Vader, dat doet U, U geeft me de gezondheid. Ook die anderen, die al een jaar, die al 10 jaar, al 38 jaar in het ziekenhuis liggen. Vader dat doet U. 't Komt uit Uw hand me toe. Dan heeft de dokter het niet gedaan, dan heeft die of die het niet gedaan, dan heeft die man die ons dat ongeluk toebreacht, het niet gedaan, of die vrouw, maar dan komt het uit de hand des Vaders. Rijkdom en armoede en kortom teveel om op te noemen, alles, alle dingen, niets bij geval, maar uit Zijn Vaderlijke hand komt het ons toe. Denken daar ook de kinderen aan, wanneer ze hun lessen leren, wanneer ze verstand krijgen om boven hun vriendje of vriendinnetje uit te komen? Of zeg je dan: Ik wist het, ik had het goed geleerd. Weet je wat de catechismus zegt, kinderen? Vader, U geeft me verstand om te kunnen leren.

O, dan zul je je niet verheffen boven degenen, die het niet weten, maar dan zul je je neerbuigen en zeggen: Heere, waarom wist ik het nu wel, daar ik net zo zondig was en ben als hij of zij en zij weten het niet? Waartoe dient het ons dan, dat we weten, dat God alles geschapen heeft en nog door Zijn voorzienigheid onderhoudt? Wat hebben we daar nu aan, zegt de catechismus, als we dat nu zien, elke dag weer opnieuw van 's morgens tot 's avonds, dat God het doet? Hij zegt dat, opdat wij in alle tegenspoed geduldig, en in voorspoed dankbaar zouden zijn. Ja, en in alles wat ons nog toekomen kan, een goed toevorst hebben op onze getrouwe Vader, terwijl ons geen schepsel van Zijn liefde scheiden kan. Dus, als we dat alles zien als uit Zijn

hand, dan hebben we er dit aan, dat we in alle tegenspoed geduldig zijn. Ach, dat valt niet mee, kijk maar eens bij Asaf, ook een kind van God. Heere, zegt hij, waarom nu, waarom zijn mijn bestraffingen er elke morgen en die goddelozen, ze hebben geen banden tot de dood en hun kracht is fris en zij zijn niet in moeite met andere mensen en worden met andere mensen niet geplaagd. Daarom omringt hen de hovaardij als een keten en het geweld bedekt hen als een gewaad. Ze gaan de inbeeldingen des harten te boven, hun ogen puilen uit van vet en mijn bestraffingen zijn er elke morgen (Ps.73:4-14). Heere, waarom nu, zegt Asaf. Zijn er dan bijzondere zonden? Nee, zegt God, die zijn er niet, kom maar in Mijn heiligdom en als Asaf dan Gods heiligdom ingaat, dan blijven die bestraffingen er toch iedere morgen. Elke morgen, als de zon opkwam, was er tegenheen voor Asaf en dat bleef ook, nadat hij in Gods heiligdom inging. Maar, toen had hij er geen last meer van, toen was het niet meer tegen hem. Toen zei hij: Vader, ook de tegenspoed komt uit Uw hand en al begrijp ik het niet altijd, U doet het en dan zal het goed zijn, dan zal het zeker goed zijn.

Ja, het geloof geeft evenwicht in ons leven, dat doet ons in tegenspoed geduldig zijn. Geduldig is heel iets anders dan berusten.

Je komt wel eens bij mensen, die ziek zijn, en dan vraag je: Hoe gaat het ermee? Ja, het gaat wel. Ben je het ermee eens? Ja, het is niet anders. 't Is nu eenmaal zo, dominee. Ik kan er ook niets aan doen; je kunt er wel tegen opstaan, maar je moet dat nu eenmaal dragen. Nee, dat is niet, wat de catechismus er onder verstaat, in tegenspoed geduldig. Dat is niet iets passiefs.

Geduldig, dat wil niet zeggen, ik vloek niet tegen de Heere en ik steek mijn vuist niet op, omdat ik het niet dragen wil. Maar geduldig, dat is veel meer iets actiefs. Geduldig, dat is kruisdragen, het gewillig opnemen en zeggen: Vader, U zult het wel niet verkeerd gedaan hebben en daarom, hoe moeilijk het ook voor me is en hoe onbegrijpelijk Uw wegen ook zijn, Vader, U doet het goed. Dat is geduldig. Ja, dat is heel iets anders, dan dat de Stoïcijnen leren, die zeggen, dat je nooit bewogen mag zijn. Het kan je zo kwalijk niet gaan, maar je heft toch je hoofd omhoog en het kan je zo goed niet gaan en dan moet je toch nooit verblijd zijn. Altijd in die monotone eentonigheid. Altijd in diezelfde gang voortleven. Noch droevig, noch verblijd wezen. Nee, dat leert God ons niet.

Hij zegt alleen, dat we in tegenspoed geduldig moeten zijn. Dat is dus niet afwachten, wat er verder gebeuren zal, omdat er toch niets aan te doen is. Maar dat is alles in de hand des Heeren geven, zeggende: U hebt nog nooit iets verkeerd gedaan. Dat is niet berusten, voor we met ons hart mogen buigen.

Ja, dat is nog meer zelfs, dat is zingen in de nacht. Ik zal Zijn lof zelfs zingen in de nacht, in de nacht van het kruis en van tegenspoed en ziekte en dood, in de nacht van rouw en bezoeking:

'k Zal Zijn lof zelfs in de nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog' treffen
Tot den God mijns levens heffen.

Vader, wat U doet is goed!

En in voorspoed dankbaar. Dat is wat anders dan onstuimige blijdschap openbaren, of huppelen of springen over het goed, wat God ons toegereikt heeft. De ware dankbaarheid bestaat in het zeggen met ons hart: Heere, Gij zijt het. In voorspoed dankbaar, dat wil niet zeggen, dat je dan ook gauw een ander iets gunt. En dat je zegt: hier heb jij er ook wat van en dat je zo met je voorspoed, de wereld tracht te veroveren. Nee, voorspoed is buigen aan de voeten des Heeren en zeggen: Heere het is alles uit Uw hand, onverdiend verkregen. Wat zal ik met Gods gunsten overlaân, die trouwe Heer' voor Zijn genâ vergelden. Dan zullen we ervaren, dat we zeker zo weinig, als in tegenspoed geduldig, in voorspoed dankbaar kunnen zijn. Dan zullen we het ervaren, dat het moeilijker is in voorspoed dankbaar te zijn, dan in tegenspoed geduldig. Want wij hebben er ons hart in tegen, ons hart wil in voorspoed niet buigen. We schrijven onze voorspoed toe aan eigen kracht en sterkte en kunnen en kennen. Maar het betekent, om ootmoedig te zeggen: Vader, Uw trouwe hand heeft het ons toebedeeld. En in alles, wat ons nog toekomen kan een goed toevorsticht te hebben op onze getrouwe God en Vader, en dat ons geen schepsel van Zijn liefde scheiden zal.

Hier staat dus niet, dat wanneer we vertrouwen hebben; een goed toevorsticht hebben, op onze getrouwe God en Vader, dat geen leed onze tent meer naderen zal, nee, dat staat er niet. Er staat, dat ons geen schepsel, wat schepsel het ook zijn moge, of het nu vijand is, mens of dier of wat er ook op aarde is, dat ons geen schepsel van Zijn liefde scheiden zal. Hoort u het wel?

De onderwijzer zegt niet tot degenen, die God als hun Vader eren en kennen en Hem zoeken, dat ze nu geen leed meer zullen krijgen, dat ze geen kruisen meer te dragen zullen hebben. Maar hij zegt, dat geen schepsel hen van Gods liefde scheiden zal. En dat is toch het voornaamste. Want we kunnen 't kruis wel dragen, als het maar in de gemeenschap met Christus is.

O, dan is er geen kruis te zwaar, dan roepen we: Alhoewel dat er geen rund in de stallingen wezen zal; Zo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in den God mijns heils (Habakuk 3:17 en 18). Als we het maar met God eens mogen zijn, Dan kunnen we al onze kinderen verliezen en ook onze gezondheid; dan kunnen we een spottende vrouw weerstaan, dan kunnen we het zeggen:

De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen; den naam des HEEREN zij geloofd! (Job 1:21). En waarom? Want ik weet □ zegt hij □ mijn Verlosser leeft! en Hij zal de laatste over het stof opstaan; En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit dit mijn vlees God aanschouwen; Denwelken ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zien

zullen, en niet een vreemde; mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot. (Job 19:25-27)

Hoort u wel wat Job zegt? Dan zal ik Hem voor mij aanschouwen. Als Abraham dan naar Moria gaat, zijn zoon met het hout achter hem, dan kan ook niets hem scheiden van de liefde, die door God in Christus Jezus is. O, wat is dat groot, zo ons aan Zijn Vaderhand te mogen toevertrouwen. Dat we weten, dat niets en niemand zich tegen de wil des Vaders roeren kan noch bewegen. Dat niets en niemand, hetzij leven of sterven, ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus.

Zingen we nu van Psalm 68 vers 10.

Nog een enkel woord, jongens en meisjes. Kennen jullie dat? We geloven er zo weinig van, dat uit Zijn Vaderhand ons alles toekomt. We doen zo graag mee met de dingen van de wereld, om groot en rijk te zijn. Ach, bij al hetgeen ik gezegd heb van deze Zondag, is het toch niet nodig, dat ik uitgebreid inga over loterij en over weet ik wat er meer voor werken van de duivel hier op de aarde zijn, om ons uit de gemeenschap met God te houden. Onthoud het:

Hij, die op Gods bescherming wacht,
Wordt door den hoogsten Koning
Beveiligd in de duist'ren nacht,
Beschaduwd in Gods woning.

Wanneer je op God vertrouwt zul je niet beschaamd worden. God heeft gezegd: Roept Mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren (Ps.50:15).

Betrouw maar op God, dan kom je nooit beschaamd uit. Laat de wereld maar spotten. Er komt een gebrek, dat niet meer aan te vullen is. Ze gaat onder, in al hetgeen wat ze zelf doet. Maar laten wij nu eens mogen geloven, dat God met Zijn Vaderhand ons dit alles doet toekomen, dan zullen we ons ook niet storten in loterijen en alle andere kansspelen, om ons op die wijze te verrijken, zonder dat we er arbeid voor verricht hebben. Dan zullen we niet spotten met Gods voorzienigheid, maar liever elke dag met onze eigen handen ons eigen brood verdienen. Weet, dat het weinige, dat de rechtvaardige heeft, veel beter is dan de overvloed veler goddelozen (Ps.37:16). Als u gehoord hebt hetgeen God hier zegt door de mond van de onderwijzer, dan weet u vanzelf wel dat wat daar buiten is geen stand kan houden in de dag van het gericht. O, ik wek u hartelijk op, om het met die God te wagen. Veracht Gods volk niet in je hart, hoe arm en ellendig ze ook mogen zijn. 't Is Gods wil geweest; niet vele machtigen, niet vele edelen, maar het dwaze der wereld en het onedele en het verachte heeft God uitverkoren en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken (1Kor.1:26-29). Straks zullen we het onderscheid zien tussen dien, die God dient en dien, die Hem niet dient

(Mal.3:18).

Deze God staat ook heden nog aan de deur van uw hart te kloppen, om u indachtig te maken, dat Hij het is, Die ook uw leven regeert.

Kom, geef Hem uw hart. Mijn zoon, mijn dochter geef Mij uw hart (Spr.23:26). Werpt al uw bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u. (1Petr.5:7).

Hij vraagt om uw hart, niet om een aalmoes of om iets van uw leven.

Hij vraagt uw hart, om de uitgangen van uw leven. Kom, vaders en moeders, hoelang hebt ge het al gewaagd met al hetgeen geen God en Christus is. De Vader zegt: Waag het nu eens met Mij, probeer het nu eens met Mij. Hoelang hebt ge het nu al buiten Mij geprobeerd en geen vrede gevonden? Zowel in voorspoed als in tegenspoed, waag het nu eens met Mij. Hij die de leliën bekleedt, Hij weet toch ook wel, hoe Hij u moet kleden. Was dit niet de reden, dat Christus tegen de jongeren zei: Al deze dingen zoeken de heidenen, maar uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft (Matth.6:32). Ik weet het, hier staan we wel eens voor raadselen, wanneer we de soevereine wegen Gods naspeuren en toch willen vasthouden aan de verantwoordelijkheid van de mens. Maar het zijn twee lijnen, die God trekt door deze wereld. Zijn soevereiniteit en 's mensen verantwoordelijkheid. Naar Zijn verborgen besluit kan niemand leven, omdat we niet weten wat dat is, maar, die naar de geopenbaarde wil van Gods weg wenst te leven, die mag getroost in voorspoed, in tegenspoed in zieke en gezonde dagen, in rijkdom en armoede, in leven en in sterven, weten, dat niets geschiedt buiten de wil van onze hemelse Vader. En gaat het er hier dan soms sobertjes door en moeten we hier soms wat klagende over de aarde gaan en is het eens wat donker in ons hart, wanneer die lieve Vader het aangezicht voor ons verbergt en de gerechtigheid van Christus een ogenblik voor ons is weggesloten; kom kinderen Gods, dan niet aanstonds gewanhoopt aan onze trouwe God en Vader. Dan niet aanstonds Hem verdacht. Alsof Hij niet meer voor ons zorgen zou in dure tijd of hongersnood. God beproeft wel eens Zijn werk, of u nog vol wilt houden aan uw oprechtheid, of u nog op God wilt hopen. En als u aan het eind van de baan gekomen zijt, als ge de levensweg hebt afgelegd, dan zult ge straks de uitkomst aanschouwen, dat niets ons scheiden kan van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus onzen Heere. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.